

متن پرسش

سلام علیکم سوالی از خدمتتان داشتم. بنده شبیه این مطلب را تا کنون از چندین نفر شنیده ام که اگر کسی در دوران مجردی (که امروزه دوران مجردی شاید تا بیشتر از ۱۰ سال پس از بلوغ نیز طول بکشد. و زمان واقعاً زیادی است.) پاک پاک مانده باشد؛ یا فوق العاده آدم سردی است که باید برود خود را درمان کند؛ یا فوق العاده آدم متقی و با تقوائی است. و کلاً تعداد اینگونه افراد آنقدر اندک است که به راحتی میتوان از آنها در آمارها و بررسی ها و ... صرف نظر کرد. حال شما اگر این مطلب را قبول ندارید که هیچ. اما اگر قبول دارید چند تا سوال داشتم: اول اینکه این مطلب بر اساس چه ادله ای گفته می شود؟! آیا در این زمینه آمارگیری و نظر سنجی ای انجام شده و مستند به آن آمار این حرف زده می شود یا بسته به تجربیات و مشاهدات شخصی این مطلب گفته می شود یا با استناد به حتی برخی روایات این حرف گفته می شود یا با استناد به ادله دیگری این حرف گفته می شود؟! سوال بعد آنکه بنده خودم در بین دوستانم افرادی هستم (که تعدادشان آنقدر هم کم نیست که بگوئیم جزء افراد نادر هستند) که البته قسم نمی خورم اما میتوانم با احتمال بالای ۹۹% بگویم اینها مطلقاً هیچگونه گناه جنسی ندارند. حتی گناهی در حد یک نگاه لحظه به نامحرم. حال آیا همه این دوستانم از یکی از دو حال (بسیار سرد بودن یا جزء افراد بسیار متقی بودن) خارج نیستند؟؟؟؟!! سوال بعد آنکه این افراد بسیار متقی چرا به این درجه رسیده اند که مطلقاً هیچگونه گناه جنسی ندارند؟! آیا یک استعداد اولیه ای داشته اند که فقط اینها دارند و بقیه ندارند؟! یا دلیل دیگری دارد؟! همچنین آیا باقی افراد جامعه نیز اگر بخواهند میتوانند به همچنین جائی برسند که مطلقاً هیچگونه گناه جنسی نداشته باشند؟! سوال آخر هم اینکه البته نمی دانم این نتیجه گیری من از سر هوای نفس است یا واقعاً نتیجه گیری ام درست است. آنهم اینکه خوب اگر مسأله جنسی و گناهان جنسی اینقدر خطرناک است که پاک بودن در این زمینه تقریباً محال است (چون طبق این مطلب افراد مطلقاً پاک یا بسیار سرد هستند یا بسیار متقی) آیا اگر کسی در دوران مجردی آلوده شد؛ جای سرزنش دارد؟! خب این مسأله اینقدر سخت است که افراد بسیار نادری میتوانند خود را پاک نگه دارند. پس بقیه اگر آلوده شدند یا جای سرزنش ندارند یا اگر جای سرزنش دارند؛ حداقل این است که خیلی نباید آنها را سرزنش کرد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده معتقدم خداوند یک عصمت اولیه در همه‌ی جوانان گذاشته و در دوران بلوغ همان طور که غریزه رشد می‌کند فطرت هم رشد می‌کند، اگر جوانان مواظب باشند غریزه بر

فطرت غلبه نکند، به راحتی و به زیبایی می‌توانند خود را از آلودگی‌های جنسی حتی نگاه به نامحرم حفظ کنند و در آن حالت روحانی فطری در صفایی کاملاً آرامش‌بخش زندگی کنند. پس بستگی به خود انسان دارد که در دوران بلوغ کدام بُعد خود را تقویت کند. موفق باشید